

Undervisningsministeriet
November 2017

Høringsnotat om

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte

(Nedsættelse af VEU-bidrag, fuld arbejdsgiverfinansieret VEU-godtgørelse m.v., forbedret praktikbonus til arbejdsgivere samt forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.)

1. Indledning

Et udkast til lovforslag har i perioden den 10. november 2017 til den 20. november 2017 været sendt i høring hos 51 myndigheder og organisationer. Lovforslaget blev også offentliggjort på Høringsportalen.

Der er pr. 20. november 2017 fra de hørte myndigheder og organisationer modtaget 21 høringssvar, hvoraf 15 indeholder bemærkninger til lovforslagsudkastet.

Lovforslaget blev fremsat den 16. november 2017 (lovforslag nr. L107).

I notatet er alene medtaget de væsentligste punkter fra høringssvarene. En oversigt med angivelse af, hvem der har afgivet høringssvar, er vedlagt.

2. Sammenfatning om ændringer i lovforslaget i forhold til høringssudkastet

Der er i forhold til høringssudkastet foretaget følgende justeringer af lovforslaget:

- Parallelaftattelse af kapitel 5 d i AUB-loven om bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og § 4, stk. 3.
- Parallelaftattelse af § 2, stk. 2, 2. pkt., i godtgørelsesloven om karenskrav, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, og § 4, stk. 3.
- Parallelaftattelse af § 5, stk. 2, 1. pkt., i godtgørelsesloven om størrelsen på satserne for VEU-godtgørelse, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, og § 4, stk. 3.
- Parallelaftattelse af § 13, stk. 1, i SVU-loven om satserne for SVU til forberedende voksenundervisning (FVU) og ordblindeundervisning for voksne (OBU), jf. § 3, nr. 3, og § 4, stk. 3.
- Der er herudover foretaget en række ændringer af sproglig og lovteknisk karakter.

Undervisningsministeriet er i dialog med arbejdsmarkedets parter om præciseringer og ændringer i forhold til et aktivitetsafhængigt VEU-bidrag, praktikbonusen, ikrafttrædelsestidspunktet for lempelse af karenskravet og ikrafttrædelsestidspunktet for forhøjelsen af SVU til FVU og OBU. Der arbejdes derfor på denne baggrund for at fremsætte ændringsforslag til det fremsatte lovforslag.

3. Generelle bemærkninger til udkastet til lovforslag

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) bemærker, at lovforslaget er første opfølgning på ”Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)” fra 29. oktober 2017 på Undervisningsministeriets område. DA er en del af trepartsaftalen og bakker op om den og ser den gerne implementeret hurtigt og i overensstemmelse med intentionerne. DA mener dog, at der i høringssudkastet er behov for en række præciseringer, så lovforslaget bringes i overensstemmelse med det aftalte i trepartsaftalen.

DA bemærker, at det er centralt, at de aftalte implementeringstidspunkter i trepartsaftalen følges, ligesom det er essentielt, at det i tråd med trepartsaftalen præciseres, at en række af de pågældende initiativer alene gælder i aftaleperioden. Det er efter DA's vurdering ikke tilstrækkeligt, at der blot er angivet, at der vil ske en revision af loven. DA hæfter sig i øvrigt ved, at det kun er et lille udsnit af initiativerne fra trepartsaftalen fra 29. oktober 2017, der søges implementeret med dette lovforslag. DA savner i den forbindelse en samlet plan for implementering af trepartsaftalen. Det er væsentligt at kende den samlede implementeringsplan, når et enkelt element som denne høring skal vurderes.

DA understreger, at det er afgørende, at Undervisningsministeriet afsætter de fornødne ressourcer til at sikre en kvalificeret og rettidig implementering, så initiativerne udmøntes i overensstemmelse med intentionerne i trepartsaftalen.

Datatilsynet forudsætter, at enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med de i lovforslaget beskrevne aktiviteter skal ske under behørig iagttagelse af den til enhver tid gældende lovgivning om behandling af personoplysninger.

FA bemærker, at man overordnet set – som del af trepartsaftalen – kan støtte implementeringen af aftalen.

FTE bemærker, at der er en væsentlig del af trepartsaftalens initiativer, der kræver ændringer af regler, enten som egentlig lovgivning eller ved ændring af bekendtgørelser m.v., og at der er stærkt brug for en samlet oversigt over, hvilke initiativer, der kræver regelændringer, og hvornår og i hvilken form ændringerne planlægges gennemført, sådan at aftalte initiativer kan starte i 2018.

FTE bakker i forhold til det foreliggende lovforslag op om ændringerne generelt, men FTE savner forslag til ændring af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse i forhold til trepartsaftalens pkt. 5 (afskaffelse af reglen om at der kun kan udbetales VEU-godtgørelse for maksimalt 7,4 time pr. dag).

Landssammenslutningen af Handelsskoleelever er glad for den nye aftale og de nye initiativer.

SMVdanmark roser de mange tiltag, der skal gøre det mere attraktivt for virksomheder at oprette praktikpladser, men indstiller til, at man har for øje, at gøre det administrativt nemt også. Det gælder ift. hurtig refusion, nye dispensationsregler m.v.

Uddannelsesforbundet kan bakke op om initiativer, der understøtter såvel virksomheders som medarbejderes brug af efteruddannelse og kompetenceudvikling.

Ministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet finder det positivt, at så mange hilser lovforslaget velkomment.

Med nærværende lovforslag udmøntes den del af trepartsaftalen af 29. oktober 2017, som er tiltænkt at skulle have virkning fra 2018. Det er derfor nødvendigt, at lovforslaget vedtages inden julen 2017, og den korte høringsfrist er begrundet i dette forhold.

Regeringen vil senere i indeværende folketingsamling fremsætte lovforslag med sigte på udmøntning af trepartsaftalens øvrige elementer, som vil skulle træde i kraft senere.

Aftaleperioden er som anført af DA årene 2018-2021. For at imødekomme dette indeholder lovforslaget en parallellaffattelse af kapitel 5 d i AUB-loven om bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser, af § 2, stk. 2, 2. pkt., og § 5, stk. 2, 1. pkt., i godtgørelsesloven om hhv. karenskrav og størrelsen på satserne for VEU-godtgørelse og § 13, stk. 1, i SVU-loven om satserne for SVU til forberedende voksenundervisning (FVU) og ordblindeundervisning for voksne (OBU).

4. Bemærkninger til enkeltelementer til udkastet til lovforslag

4.1. § 1 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

B-SOSU og Danske SOSU-skoler hilser de foreslåede ændringer af AUB-loven velkommen.

Forhøjelse af praktikbonus (§ 1, nr. 3)

DA er positiv overfor, at der i forbindelse med trepartsforhandlingerne var enighed om at forhøje praktikbonusen og fastsætte en fast bonus på 25.000 kr. Det er DA's vurdering, at et fast bonusbeløb vil fjerne virksomhedernes usikkerhed omkring bonusens størrelse, og det er positivt, at der nu skabes et stærkere incitament for virksomhederne til at oprette flere praktikpladser.

DA bemærker, at lovforslagets § 1, nr. 3, om § 15 h, stk. 3, 1. pkt., og bemærkninger hertil er uklare og skaber usikkerhed om, hvad der udløser bonus og hvor meget. Formuleringerne i bemærkningerne kan tolkes som, at der ydes bonus for alle praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio (forudsat at virksomheden har en måluddannelsesratio og har øget sin aktivitet sammenlignet med gennemsnittet de seneste tre år). DA mener, at denne forståelse ikke er i overensstemmelse med det aftalte i trepartsaftale II, forståelsen i drøftelserne under trepartsforhandlingerne og intentionen bag praktikbonusen, da det bidrager til massivt dødvægtstab – og dermed vil der også være risiko for betydelige merudgifter, da arbejdsgiveren også vil kunne få bonus for de elever, som arbejdsgiveren allerede har ansat i dag. Ydermere vil der være stor risiko for uhensigtsmæssig spekulation i ordningen, f.eks. hvis en virksomhed har mange elever (over sin måluddannelsesratio), og sikrer sig at være berettiget til udbetaling af bonus for samtlige elever ved at øge sit antal praktikårselever med f.eks. blot 0,1 årligt. DA er af den klare opfattelse, at det var udgangspunktet for trepartsforhandlingerne og intentionen med praktikbonusen, at der alene skal ydes praktikbonus for merbeskæftigelse målt som forskellen mellem gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående tre år (vægtet med modelparameteren) og antallet af praktikårselever i bonusåret (ligeledes vægtet med modelparameteren). Der ses altså ikke på forholdet mellem praktikårselever og erhvervsuddannede, men der fokuseres alene på stigningen i praktikårselever, da aftalen jo sigter på at få ekstra, nye praktikpladser. DA forudsætter, at praktikbonus vil blive beregnet på denne måde og vil stærkt opfordre til, at loven og bemærkningerne hertil præciseres, så det fremgår tydeligt og eksplicit, at det er denne forståelse, der er udgangspunkt for praktikbonusen og beregningen af størrelsen på dette. Principielt mener DA imidlertid, at bonusser alene bør gives til mangeluddannelser, så bonus alene bliver anvendt målrettet til at generere mere uddannelsesaktivitet på områder, hvor der er behov for mere erhvervsuddannet arbejdskraft. DA havde dermed også gerne set, at bonusen var forbeholdt mangeluddannelser.

Dansk Industri (DI) bemærker, at det for DI er afgørende, at bonus for merbeskæftigelse udmåles med udgangspunkt i, at virksomheden forøger antallet af praktikårselever. Opfylder virksomheden i bonusåret sin måluddannelsesratio og har forøget antallet af praktikårselever ift. gennemsnittet for de forudgående tre år, udbetales bonus for de ekstra praktikårselever i bonusåret, der ligger over virksomhedens måluddannelsesratio og det gennemsnitlige antal praktikårselever de forudgående tre år. DI lægger således til grund, at det ikke i alle situationer er alle praktikårselever over målratioen, som udløser bonus.

Rådet for Etniske Minoriteter (REM) bemærker, at Institut for Menneskerettigheder i høringssvar til lovforslag nr. L202 af 26. april 2017 (Praktikafhængigt bidrag til AUB m.v.) har foreslået, at erhvervsskolerne, der indgår en uddannelsesaftale på vegne af en elev med etnisk minoritetsbaggrund, skal kunne modtage et forhøjet praktikpladstaxametertilskud, evt. i en tre-årig forsøgsperiode. Det fremgår af høringsnotatet til L202 (april 2017), at Undervisningsministeriet vil inddrage instituttets forslag i de videre overvejelser. REM har i høringssvar til L84 af 9. november 2017 (Modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag, indførelse af modregning, ændring af klageproces m.v.) tilsluttet sig dette. I høringsnotatet til L84 (november 2017) har Undervisningsministeriet anført, at det nævnte forslag falder udenfor trepartsaftalen, og derfor ikke indgår i ministeriets overvejelser ved udformningen af det daværende lovforslag, men at forslaget ville indgå i ministeriets videre overvejelser. Da man, i det nuværende forslag om ændring af AUB-loven, blandt andet justerer ved bonusen for praktikpladser, er REM derfor interesseret i, hvilke overvejelser ministeriet har haft om ovenstående forslag. REM er særligt interesseret i, hvorledes det har indgået i udformningen af forslaget om justering af bonusen for praktikpladser.

SMVdanmark roser, at man har hævet praktikbonus til 25.000 kr. og gjort det til en fast betaling. Dette vil skabe et større incitament for at tage lærlinge. SMVdanmark pointerer dog, at det er yderst beklageligt, at man vælger at udbetale praktikbonus som merbeskæftigelsesbonus kun til de virksomheder, der tager flere lærlinge, end de har gjort de seneste 3 år. Derved opstår der unfair vilkår for de virksomheder, der i forvejen prioriterer at tage mange lærlinge/elever men ikke får bonus, mens nabovirksomheden og de nystartede virksomheder får bonus for deres lærlinge/elever. Ordningen kan muligvis skabe en stop and go effekt i forhold til optag af lærlinge. Man burde i stedet give en betydelig merbeskæftigelsesbonus til alle de virksomheder, der tager flere lærlinge end deres branches målratio.

Ministeriets bemærkninger:

For så vidt angår det af DA anførte, har Undervisningsministeriet været i dialog med arbejdsmarkedets parter om beregningen af praktikbonusen. Der er enighed om, at der er behov for en præcisering i lovteksten, og der vil derfor blive fremsat et ændringsforslag til det fremsatte lovforslag med henblik på at tydeliggøre forståelsen af bestemmelsen.

For så vidt angår det af REM anførte, var formålet med de seneste trepartsforhandlinger at styrke voksen-, efter- og videreuddannelsessystem. Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag var således ikke en del af kommissoriet for disse forhandlinger. Det er helt ekstraordinært, at en forbedring af bonusordningen er blevet en del af aftalen. Det af REM nævnte forslag falder derfor uden for trepartsaftalen. Forslaget har derfor ikke indgået i Undervisningsministeriets overvejelser ved udformningen af nærværende lovforslag.

For så vidt angår det af SMVdanmark anførte, er formålet med den forhøjede praktikbonus at tilskynde virksomheder til årligt at oprette praktikpladser, der matcher efterspørgslen på praktikpladser. Som nævnt ovenfor er ministeriet i dialog med arbejdsmarkedets parter om behovet for konkretisering af bestemmelsen om praktikbonus-beregningen. Formålet er ikke at tilskynde til ”stop-go”-effekter, hvor virksomheder undlader at oprette tilstrækkelige praktikpladser. For at sikre, at virkemidlerne i trepartsaftalen fungerer efter hensigten, har parterne aftalt at følge op på trepartsaftalen mindst én gang årligt. Det første møde forventes afholdt i sommeren 2019, når alle relevante data for 2018 foreligger.

Høringssvarene fra REM og SMVdanmark giver således ikke anledning til fremsættelse af ændringsforslag.

Aktivitetsafhængigt VEU-bidrag (§ 1, nr. 5)

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) bemærker, at det ikke fremgår, hvorvidt AUB's bestyrelse fremover skal indstille VEU-bidragssats til undervisningsministeren. For så vidt angår Arbejdsmarkedets Fond for Udstationerede og Lønmodtagernes Garantifond indstiller/fastsætter de respektive bestyrelserne i dag bidragssatserne, jf. lov om lov om Arbejdsmarkedets Fond for Udstationerede og lov om Lønmodtagernes Garantifond. Såfremt AUB fremover skal indstille VEU-bidragssatsen, bør dette fremgå af loven.

DA bemærker, at der i en årrække har været mindreudgifter til VEU-godtgørelse m.v., hvilket har resulteret i en betydelig ”VEU-opsparring”. Det forventes, at der også fremadrettet vil være et mindreforbrug på VEU-godtgørelsen, såfremt VEU-bidraget fastholdes på sit nuværende niveau, hvorved opsparingen vil stige yderligere. Med trepartsaftalen er der aftalt en årlig tilpasning ved lov af arbejdsgivernes indbetalinger, så indbetalingerne svarer til de forventede udgifter til VEU-godtgørelse m.v. DA kan i hovedtræk tilslutte sig forslaget lovtekst og den konkrete model for opgørelse af VEU-bidraget, som er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget. DA mener imidlertid, at det af lovteksten bør fremgå eksplicit, at VEU-bidraget årligt vil tilpasses trækker på VEU-godtgørelsen, som det allerede fremgår af bemærkningerne, og som det er aftalt i trepartsaftalen.

FA noterer sig, at der foreslås indført en konkret model, der årligt beregnes på aktivitets- og udgiftsprognoserne fra finanslovsforberedelserne. Satsen ændres derefter i et nyt lovforslag, der fremsættes i det følgende efterår. Formålet er at undgå, at der akkumuleres en opsparing af VEU-godtgørelsesmidler, hvilket er i tråd med trepartsaftalen.

Ministeriets bemærkninger:

Det er ikke hensigten, at AUB's bestyrelse vil skulle indstille en sats efter lovens § 18, stk. 2, til undervisningsministeren.

Det fremgår af forslaget § 1, nr. 5, om nyt § 18, stk. 1, 1. pkt., i AUB-loven, at alle arbejdsgivere årligt vil skulle betale et bidrag på 339 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau. AUB-loven vil ved lov skulle tilpasses fremadrettet fra år til år med udgangspunkt i en prognose for det kommende års AMU-aktivitet og trækker på VEU-godtgørelsen. Denne prognose finder udtryk i det beløb, der er angivet i det foreslåede § 18, stk. 1, 1. pkt., hvorfor der er tale om bemærkningsstof. I bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse er det angivet, at den foreslåede nedsættelse af bidraget i § 18, stk. 2, vil få virkning for bidraget for 2018. Det fremgår videre af bemærkningerne, at der forventes fremsat lovforslag årligt med henblik på fremadrettet regulering af bidragssatsen, og at det i modsat fald vil det være den foreslåede bidragssats, der gælder.

Høringssvarene giver således ikke anledning til fremsættelse af ændringsforslag. Det aktivitetsafhængige VEU-bidrag er knyttet til spørgsmålet om arbejdsgiverfinansiering af VEU-godtgørelse, jf. nedenfor.

Arbejdsgiverfinansiering af VEU-godtgørelse m.v. (§ 1, nr. 1, 2 og 6)

DA bemærker, at det i lovforslaget flere steder anføres, at arbejdsgiverne kommer til at overtage den fulde finansiering af VEU-godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i

erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Af pkt. 75 i trepartsaftalen fra 29. oktober 2017 fremgår det, at ”*såfremt aktiviteten på AMU stiger til et niveau på 7.700 årselever, vil det indebære dels forøgede udgifter for staten til taxametertilskud, dels forøgede udgifter for arbejdsgiverne til VEU-godtgørelse i forhold til det niveau, som det nuværende VEU-bidrag kan finansiere. Ved dette aktivitetsniveau forpligter aftaleparterne sig til at mødes og drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres*”. Dette punkt i aftalen indeholder således en vigtig perspektivering af arbejdsgivernes finansieringsansvar og de aftalte konsekvenser af det. DA finder det derfor afgørende, at ovenstående afspejles eksplicit i dette lovforslag, og at lovforslagets formuleringer om arbejdsgivernes finansieringsansvar justeres i henhold til dette.

Ministeriets bemærkninger:

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 5, ovenfor om, at VEU-bidraget i § 18, stk. 2, fastsættes pba. og er et udtryk for en prognose for det kommende års AMU-aktivitet og trækket på VEU-godtgørelsen. Trepartsaftalen indebærer, at VEU-bidraget gøres fleksibelt og fremadrettet tilpasses fra år til år med henblik på, at udgifter og indtægter balancerer over tid, jf. aftalens pkt. 70 og 71. Ved en aktivitetsstigning vil bidraget stige, og ved et aktivitetsfald vil bidraget falde. Såfremt aktiviteten når 7.700 årselever, vil regeringen og arbejdsmarkedets parter mødes og drøfte, om aktivitetsudviklingen skal reguleres. Undervisningsministeriet er derfor enig i, at aftalens pkt. 75 er relevant, da drøftelser og eventuelle beslutninger om regulering af aktivitetsudviklingen vil påvirke prognosen for kommende AMU-aktivitet og trækket på VEU-godtgørelsen.

Undervisningsministeriet vil på den baggrund fremsætte et ændringsforslag med henblik på præcisering af arbejdsgivernes finansieringsansvar, så loven mere præcist afspejler aftaleteksten i trepartsaftalen.

Høringssvaret giver således anledning til, at Undervisningsministeriet fremsætter et ændringsforslag.

Udvidelse af § 19, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (§ 1, nr. 7)

Høringsparterne har ikke haft bemærkninger til denne del af lovforslaget.

4.2. § 2 om ændring af godtgørelsesloven

Lempelse af karenskravet (§ 2, nr. 1, og § 4, stk. 2)

DA finder det positivt, at der i lovforslaget åbnes for, at der i visse brancher ikke skal være et krav om forudgående beskæftigelse for at kunne få VEU-godtgørelse, således at det bliver muligt at implementere trepartsaftalens undtagelse for brancher, der rammes af hjemsendelse pga. vejrlig. Hjemsendelse pga. vejrlig finder altovervejende sted i 1. kvartal. Det er derfor særligt afgørende, at lempelse af karenskravet for brancher ramt af vejrlig implementeres tidligt i 2018, da denne del af trepartsaftalen ellers vil få meget begrænset virkning i 2018. Få måneders forsinkelse i implementeringen kan således svække effekten af initiativet med op imod en fjerdedel. DA finder det således afgørende, at der skabes en ordening, der kan få virkning fra den 1. januar 2018 og ikke som foreslået i lovforslaget fra den 1. juli 2018. Såfremt der er praktiske problemer forbundet med en hurtig implementering af initiativet, bør løsningen ikke være at udskyde implementeringen til den 1. juli 2018. I stedet bør der f.eks. kunne dispenseres for ansøgningsfrister og sagsbehandlingsprocedurer med henblik på en senere udbetaling af godtgørelse for de medarbejdere, som har deltaget i AMU i forbindelse med en hjemsendelsesperiode tidligere i 2018.

DA kan tilslutte sig den afgrænsning af problemstillingen med vejrlig, der ligger i bemærkningerne til lovforslaget om, at ”*det muliggøres, at kurser for visse brancher, der er afhængige af vejrliget, kan undtages for kravet. Der skal være tale om brancher, der erfaringsmæssigt har risiko for at må hjemsende ansatte som følge af vejrlig, og hvor hjemsendelse af medarbejdere på grund af vejrlig er reguleret i overenskomst og accepteret i a-kasselovgivning*”. DA kan imidlertid ikke bakke op om en afgrænsning baseret på positivlister, jf. lovforslagets formulering om ”*Udmøntningen af den udvidede bemyndigelse vil konkret ske i form af udarbejdelse af en positivliste for kurser*”.

DA bemærker, at det af trepartsaftalen pkt. 40 fremgår, at undtagelsen vedrører ”*kurser, som benyttes af brancher, der rammes af hjemsendelse pga. vejrlig*”. Der er således i trepartsaftalen ikke taget udgangspunkt i afgrænsende positivlister (og den risiko for medfølgende bureaukrati, sådanne lister medfører), men i brancher. En afgrænsning bør således alene ske med udgangspunkt i brancher – f.eks. ud fra brancher med overenskomster med hjemsendelsesbestemmelser, jf. formuleringen fra lovforslaget ovenfor. DA mener i øvrigt fortsat, at lempelsen af karenskravet kan udvides til at omfatte alle brancher. DA vil derfor foreslå, at der som minimum fastlægges en evaluering af erfaringerne med ophæve kravet om 14 dages beskæftigelse i samme virksomhed forud for udbetaling af VEU-godtgørelse i brancher

ramt af vejrlig. Fokus i evalueringen bør være på, om ophævelse af dette krav kan udbredes til alle andre brancher. Kravet om 14 dages beskæftigelse forud for udbetaling af VEU-godtgørelse opfattes af de fleste virksomheder som arbitrært og stærkt uhensigtsmæssigt, da det ofte er nye medarbejdere, der er behov for at opkvalificere.

Danmarks Vejledningsforening (DVF) finder det positivt, at det foreslås at lade 14 dages reglen i forhold til ansættelse bortfalde. Det vil gøre ordningerne smidigere og mindre bureaukratiske.

FTE tager afstand fra forslaget om ikrafttræden pr. 1. juli 2018 af reglen som modificerer krav om 14 dages beskæftigelse.

Landsorganisationen i Danmark (LO) bemærker, at forslaget om, at dette trepartsaftaleinitiativ først implementeres med virkning fra den 1. juli 2018 er uacceptabelt for LO. LO mener, at initiativet skal træde i kraft den 1. januar 2018 ligesom lovens øvrige initiativer. LO står uforstående over for, hvad der skulle forhindre lempelsen af karenskravet i at træde i kraft den 1. januar 2018 som de øvrige ændringer.

LO anfører, at det ikke fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, hvorfor det ikke er muligt, at ændringen kan træde i kraft den 1. januar 2018. Blot fremgår det, at "Tidspunktet foreslås [...] for at sikre it-understøttelse."

LO anfører videre, at den sene ikrafttrædelse om sommeren ifølge LO vil reducere ændringens effekt væsentligt, eftersom ændringen handler om at fjerne en barriere for efteruddannelse på grund af vejrlig, som oftest optræder om vinteren og i foråret. I og med at trepartsaftalen er en fireårig aftale, vil effekten af dette initiativ med det fremsendte udkast til lovforslag udeblive det første år. I LO's optik vil forslaget om, at lempelsen først får effekt fra den 1. juli 2018 i stedet for fra den 1. januar 2018 de facto betyde, at trepartsaftalen forringes på dette punkt med mindst 25 pct. pga., at effektvirkningen for det første år af trepartsaftalens afgrænsede periode fra 2018-2021 forhindres.

LO anfører også, at lempelsen af karenskravet i lovforslaget knyttes specifikt til "medarbejdere i asfaltvirksomheder og andre virksomheder, der er afhængige af vejrliget på en sådan måde, at hjemsendelse af deres medarbejdere på grund af vejrlig er reguleret i deres overenskomster og accepteret i a-kasselovgivningen." (jf. lovbemærkningerne p. 13). Denne præcisering i forhold til overenskomster fremgår ikke af trepartsaftalens pkt. 40, som omhandler undtagelse i forhold til karenskravet. LO anser det for at være en unødvendig skærpelse af aftalens ordlyd, som risikerer at udgøre en barriere for efteruddannelse ved at afskære medarbejdere på virksomheder, hvor hjemsendelse pga. vejrlig ikke er reguleret i deres overenskomst for lempelsen af kravet om 14 dages beskæftigelse hos samme arbejdsgiver umiddelbart forud for uddannelsens påbegyndelse.

LO anfører tillige, at lempelsen af karenskravet i lovforslaget knyttes op på udarbejdelse af en positivliste til kurser, som giver dispensation for 14 dagesreglen. En positivliste, som skal udarbejdes i samarbejde med arbejdsmarkedets parter (jf. bemærkningerne p. 13). I LO's optik vil en positivliste ikke tage højde for de aftaler, der findes i visse overenskomster omkring selvvalgt uddannelse, som fx på det grønne område i 3F giver adgang til samtlige AMU-kurser. Det vil medføre mange "branche-positivlister", som det er uklart, hvordan man administrativt vil håndtere. En positivliste er desuden modsatrettet intentionerne i trepartsaftalen om øget fleksibilitet via opsplitning af AMU-kurser. Endvidere er det ikke kursets indhold, der er årsag til, at karenskravet skal afskaffes, men at reglen udgør en barriere for brug af efteruddannelse især i brancher, som er ramt af hjemsendelser, og hvor man traditionelt har aftalt uddannelse i hjemsendelsesperioden. Endelig virker det aldeles uhensigtsmæssigt at skulle udarbejde en positivliste samtidig med, at alle efteruddannelsesudvalg skal gennemgå deres kursusportefølge, bl.a. med henblik på at nedlægge eller sammenlægge kurser med meget lidt eller ingen aktivitet. Alt i alt giver det således efter LO's opfattelse ikke mening at udarbejde en positivliste.

LO mener på denne baggrund, at lempelsen af karenskravet skal have virkning fra den 1. januar 2018, så det kan nå at få virkning for den igangværende vinterperiode.

Ministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet finder, at det gældende 'karenskrav' har været en hensigtsmæssig operationalisering af den hovedregel om faktisk og reel beskæftigelse, der gælder for at kunne modtage VEU-godtgørelse. Efter ministeriets opfattelse har den medvirket til at forebygge utilsigtet anvendelse af godtgørelsesordningen. Der er i dag allerede en undtagelse fra karenskravet for certifikatkurser, og med trepartsaftalen er der aftalt en ny undtagelse for brancher, der rammes af hjemsendelser som følge af vejrlig. Det har været en afgørende præmis for regeringen i forbindelse med

aftalen, at denne nye undtagelse ikke indebærer en udhuling af hovedreglen med krav om 14-dages forudgående beskæftigelse hos samme arbejdsgiver forud for uddannelsens påbegyndelse. Derfor er der efter Undervisningsministeriets opfattelse behov for en afgrænsning af rækkevidden for denne nye undtagelse fra hovedreglen. Det er samtidig nødvendigt med en afgrænsning, der gør reglen mulig at administrere uden store negative konsekvenser for enkeltvirksomheder og kursister.

Ministeriet har foreslået, at denne afgrænsning sker i form af en positivliste over kurser, der er særligt relevante for virksomheder og brancher, der er afhængige af vejrlig på en sådan måde, at hjemsendelse af deres medarbejdere på grund af vejrliget er reguleret i deres overenskomster og accepteret i a-kasselovgivningen. Undervisningsministeriet er af den opfattelse, at kravet er en præmis til pkt. 40 i trepartsaftalen. Positivlisten udarbejdes i samarbejde med efteruddannelsesudvalgene, der er sammensat af repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter. Tilsvarende metode med en positivliste gælder allerede i dag for de certifikatkurser, der er undtaget karenskravet.

Det er fortsat ministeriets opfattelse, at dette er den mest hensigtsmæssige måde at opfylde aftalen på. Det vurderes vanskeligt at afgrænse undtagelsen for vejrlig på baggrund af branche-definitionen. Der er over 700 forskellige brancher i det it-system, hvor virksomheder og kursister tilmelder sig kurser og ansøger om VEU-godtgørelse, i hvilket virksomheder selv angiver deres branchetilhørsforhold. Det kan således indebære, at to virksomheder med identiske opgaver kan have oprettet sig med forskellige branchetilhørsforhold. Hvis kun den ene branche fritages for karens-krav som følge af vejrlig, vil der være en uhensigtsmæssig forskelsbehandling. Denne problemstilling løses ved at lade fritagelsen for karens-kravet følge de enkelte kurser.

Den fornødne it-understøttelse kan ikke være klar til den 1. januar 2018. Lempelsen af karenskravet er derfor i lovforslaget foreslået at træde i kraft den 1. juli 2018. For at imødekomme ønske om hurtigere implementering vil ministeriet dog arbejde for at fremsætte ændringsforslag, så de nye regler kan få virkning fra den 1. januar 2018. Undervisningsministeriet vil i samarbejde med efteruddannelsesudvalgene på den baggrund hurtigst muligt skulle udarbejde udkast til en positivliste over kurser. Da it-understøttelsen først kan være klar til foråret, vil ministeriet søge at give mulighed for at fravige ansøgningsfrist for ansøgning om godtgørelse, så kurser på positivlisten med startdato den 1. januar 2018 eller senere kan modtage godtgørelsen, selv om de i givet fald først kan ansøge om den, når kurset er gennemført.

Effekten og administrationen af ordningen vil blive overvejet i forbindelse med udløbet af trepartsaftalen i 2021 og i den sammenhæng ved evt. genforhandling af punktet.

Høringssvarene giver således anledning til, at Undervisningsministeriet arbejder for fremsættelse af ændringsforslag.

Forhøjelse af satserne for VEU-godtgørelse (§ 2, nr. 3)

B-SOSU og Danske SOSU-skoler anser den foreslåede forhøjelse af satserne for VEU-godtgørelsen for helt afgørende for at sikre fortsat efterspørgsel efter især efteruddannelse på det offentlige område. Dette gælder ikke mindst medarbejdergrupperne i velfærdssektoren, hvor de reducerede budgetrammer allerede har sat sig tydelige spor i aktivitetsniveauet.

DA anerkender den foreslåede ordning til forhøjelse af satsen for VEU-godtgørelsen fra 80 pct. til 100 pct. af den maksimale dagpengesats. DA finder det dog særdeles væsentligt, at det – i tråd med trepartsaftalen – fremgår eksplicit af godtgørelsesloven, at den forhøjede sats er afgrænset og alene er gældende til udgangen af 2021, hvor aftaleperioden for trepartsaftalen udløber.

DA forudsætter i øvrigt, at undervisningsministeren efter ændring af godtgørelseslovens § 5, stk. 2, 1. pkt., hvor godtgørelsessatsen skrives direkte ind i loven, bevarer beføjelsen til alene via udstedelse af bekendtgørelse at nedsætte godtgørelsen, jf. bestemmelsen i § 6.

DVF finder forslaget om at hæve VEU-godtgørelse fra 80 til 100 % positivt.

Uddannelsesforbundet bakker fuldt op om forhøjelse af satserne for VEU-godtgørelse fra 80 pct. til 100 pct. af dagpengesatsen.

Ministeriets bemærkninger:

Det er Undervisningsministeriets opfattelse af godtgørelsessatsen fremadrettet bør være fastsat ved lov. For at tage højde for, at de med trepartsaftalen aftalte initiativer er afgrænset til aftaleperioden, er der i det fremsatte lovforslag indarbejdet en parallellaffattelse af § 5, stk. 2, 2. pkt., hvorved den forhøjede sats rulles tilbage til gældende ret før vedtagelse af nærværende lovforslag.

Høringssvarene giver således ikke anledning til fremsættelse af ændringsforslag.

Udvidet straffebestemmelse (§ 2, nr. 5 og 6)

DA finder det væsentligt, at der skabes grundlag for, at der i en ny portal for VEU bliver adgang til at søge VEU-godtgørelse i samme arbejdsgang som tilmelding til AMU-kurser. DA vil gerne bidrage med sparring til udviklingen af den nye portal. DA vil endvidere lægge vægt på, at den nye portal bliver brugervenlig, så der sikres en ukompliceret administrativ procedure for at søge om VEU-godtgørelse. DA kan derfor tilslutte sig den foreslåede justering af lovgivningen. Det er dog vigtigt, at det sikres, at der som led i tilmeldingsproceduren informeres grundigt om pligten til at justere ansøgningen som følge af ændrede forhold. Der kan eksempelvis udsendes en adviseringsmail til arbejdsgiverne kort før kursusafviklingen, som fremhæver, hvilke oplysninger der er pligt til at holde opdateret. I fastsættelse af bødeniveauet finder DA det væsentligt, at der tages udgangspunkt i, at såfremt der ikke justeres i ansøgninger, som følge af ændrede forhold, vil det i almindelighed skyldes forglemmelse og ikke bevidst svindel.

DVF bemærker, at bestemmelserne i den udvidede straffebestemmelse (2.5) forekommer besværlige at overholde for ansøgere med en mulig lang ansøgningsperiode. Overholdelse forudsætter klar information herom, også umiddelbart forud for deltagelse i kursusforløb

Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier -Lederne (DEG-L) vurderer, at der er udfordringer med de 14 dages karensperiode i forhold til 6 ugers selvvalgt uddannelse, specifikt i forhold til positivlisten på kursusniveau, der besluttet centralt. Udfordringen er, at et centralt besluttet udbud ikke tager højde for særlige behov i specifikke brancher, og der er en risiko for, at processen med at få godkendt kurserne bliver for langsommelig. Der er behov for et mere efterspørgselsdrevet system, hvor man lokalt kan dispensere for karensperioden, når der er efterspørgsel efter bestemte kompetencer. Det kan fx gøres ved, at jobcentre og den lokale skole skal være enige om, at der er en konkret efterspørgsel efter arbejdskraft inden for en konkret branche.

FA noterer sig, at der indføres en strafbestemt pligt til at iagttage sin handlepligt til at justerer en ansøgning ved ændrede forhold, som er indtrådt efter, at ansøgningen er indgivet. FA bemærker i den forbindelse, at det skal være let og ligetil at ændre en ansøgning – gerne elektronisk.

Ministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet er enig i det anførte om behov for information om forpligtelsen til at justere ansøgning, hvis forholdene ændrer sig. Det vil indgå som et element i systemtilpasningen.

I forhold til det anførte omkring bødeniveau kan oplyses, at der ikke er tale om administrativt fastsatte bødeforlæg, men derimod bøder, som idømmes ved retten.

Høringssvarene giver således ikke anledning til fremsættelse af ændringsforslag.

4.3. § 3 om ændring af SVU-loven

Forhøjelse af satserne for SVU til FVU og OBU (§ 3, nr. 2, og § 4, stk. 2)

B-SOSU og Danske SOSU-skoler bifalder fuldt ud de foreslåede forhøjede satser for SVU ved deltagelse i henholdsvis FVU- og OBU-undervisning, som forventes at bidrage til, at flere voksne, herunder også personer i beskæftigelse med et behov for at styrke grundlæggende og almene kvalifikationer, får forbedrede muligheder for at deltage i såvel længere forløb som enkeltfagsundervisning.

DA anerkender den foreslåede ordning til forhøjelse af satsen for SVU til FVU og OBU fra 80 pct. til 100 pct. af den maksimale dagpengesats. DA finder det dog særdeles væsentligt, at det – i tråd med trepartsaftalen – fremgår eksplicit af SVU-loven, at den forhøjede sats er afgrænset og alene gældende til udgangen af 2021, hvor aftaleperioden for trepartsaftalen udløber.

DA bemærker, at det i trepartsaftalen er forudsat, at satsforhøjelsen for SVU skal gælde fra primo 2018. Det er derfor ikke acceptabelt og i modstrid med trepartsaftalen og dens økonomiske forudsætninger, at der lægges op til, at den først kan træde i kraft den 1. juni [juli, red.] 2018. Såfremt der er praktiske problemer forbundet med en hurtig implementering af initiativet, bør løsningen ikke være at udskyde implementeringen til den 1. juli 2018. I stedet bør der f.eks. kunne dispenseres for ansøgningsfrister og sagsbehandlingsprocedurer med henblik på en senere udbetaling af SVU for de medarbejdere, der i henhold til trepartsaftalen er berettiget til højere SVU fra den 1. januar 2018, men som af it-tekniske grunde ikke kan få det fulde beløb udbetalt efter de ordinære procedurer. Hvis der ikke desto mindre alligevel sker en udskydelse af implementeringen, skal de mindreforbrugte midler tilbageføres til VEU-opsparingen. Dette skal bl.a. også ses i lyset af, at forhøjelsen, jf. trepartsaftalen, finansieres af virksomhedernes opsparede VEU-midler.

DVF finder forslaget om at hæve SVU til OBU og FVU fra 80 til 100 % positivt.

FTF tager afstand fra forslaget om, at den forhøjede sats for SVU til FVU og ordblindeundervisning først træder i kraft pr. 1. juli 2018. FTF finder, at det er rimeligt, at systemer skal tilpasses til de ændrede regler, men det er ikke rimeligt, at det skal tage ½ år at gøre det, med den konsekvens, at konkrete borgere stilles ringere økonomisk eller må afstå fra at deltage i efteruddannelse i ventetiden.

Landsorganisationen i Danmark (LO) bemærker, at forslaget om, at dette trepartsaftaleinitiativ først implementeres med virkning fra den 1. juli 2018 er uacceptabelt for LO. LO mener, at initiativet skal træde i kraft den 1. januar 2018 ligesom lovens øvrige initiativer.

LO står uforstående over for, hvad der forhindrer initiativet i at få virkning fra den 1. januar 2018 i lighed med den tilsvarende hævelse af VEU-godtgørelsessatsen. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår blot, at "Tidspunktet foreslås [...] for at sikre it-understøttelsen og administrationen af SVU'en, herunder i den forbindelse den foreslåede opdeling af SVU til uddannelses typer, der i dag administreres ens." LO mener ikke, at sikring af it-understøttelse er et tilstrækkeligt argument for at udskyde ikrafttrædelsen med et halvt år. Navnlig ikke, når den tilsvarende forhøjelse af VEU-godtgørelsessatsen godt kan få virkning fra 1. januar 2018.

LO bemærker, at det fremgår af den offentliggjorte oversigt over trepartsaftalens økonomiske konsekvenser, at forhøjelsen af SVU til FVU/OBU forventes at medføre en merudgift på 10 mio. kr. i 2018 og i 2019 samt 9 mio. kr. i 2020 og 2021. Det vil sige, at initiativet, jf. aftalen, er forudsat fuldt finansieret i det første år (2018). Angående omstillingsfonden – et andet af trepartsaftalens initiativer – er der tilført en note til tabellen, hvoraf det fremgår, at midlerne til initiativet finanslovsteknisk budgetteres med halv effekt i 2018 pga. indfasning. Sådant en note fremgår som sagt ikke vedr. forhøjelsen af SVU. Desuden undrer det LO, at merudgiften for andet halvår af 2018, jf. lovforslaget, er opgjort til 3 mio. kr. (jf. lovbemærkningerne p. 15), når det som sagt fremgår af den netop indgåede trepartsaftale, at merudgiften forventes at være 10 mio. kr. for hele 2018. En forsinket ikrafttrædelse af den forhøjede SVU-sats vil ifølge LO medføre en væsentlig forringelse af trepartsaftalens effekt af indsatsen i forhold til at løfte danske lønmodtageres grundlæggende kompetencer. Dels fordi forslaget vil medføre en væsentlig forringet effekt af minimum seks andre trepartsaftaleinitiativer (fx nr. 6-7 og 9-12), som alle har til formål at øge anvendelsen af FVU og OBU; dels fordi en forsinket ikrafttrædelse vil give lønmodtagere og virksomheder et unødvendigt incitament til at udskyde deltagelse i FVU og OBU til efter sommerferien i 2018.

LO mener på denne baggrund, at forhøjelsen af SVU-satsen skal have virkning for ansøgninger om SVU til FVU/OBU, der påbegyndes den 1. januar 2018 eller senere.

Uddannelsesforbundet bakker fuldt op om forhøjelse af satserne for SVU til FVU og OBU fra 80 pct. til 100 pct. af dagpengesatsen.

FTF og Uddannelsesforbundet anbefaler, at SVU-lovens § 13 stk. 1, også kommer til at omfatte AVU-fag i for eksempel naturvidenskab, der jo ikke findes som FVU, således at godtgørelsesniveauet her ligeledes vil svare til den fulde dagpengesats.

Ministeriets bemærkninger:

Den fornødne it-understøttelse kan ikke være klar til den 1. januar 2018 på grund af den foreslåede opdeling af SVU til uddannelsestyper, der i dag administreres ens. Undervisningsministeriet har dog forståelse for ønsket om en hurtigere implementering, og muligheder for en fremrykning i forhold til den 1. juli 2018 er under afklaring i dialog med Uddannelses- og Forskningsministeriet. Der vil i givet fald blive fremsat fornødent ændringsforslag

Det bemærkes, at det ikke er en del af trepartsaftalen, at afvigelser fra budgetsammenlægningen vedrørende SVU skal tilbageføres til VEU-opsparingen.

For så vidt det af FTF og Uddannelsesforbundet anførte om en udvidelse af SVU-lovens § 13, stk. 1, til også at omfatte AVU-fag i fx naturvidenskab bemærkes, at de foreslåede affattelser af SVU-lovens § 13 afspejler trepartsaftalens explicitte afgrænsning.

For at tage højde for at de med trepartsaftalen aftalte initiativer afgrænses til aftaleperioden, er der i det fremsatte lovforslag indarbejdet en parallelaffattelse af § 13, stk. 1, hvorved den forhøjede sats rulles tilbage til gældende ret før vedtagelse af nærværende lovforslag.

Høringssvarene fra FTF og Uddannelsesforbundet giver således ikke anledning til fremsættelse af ændringsforslag.